

ההתחלה: אריאל שרון שולח את החיילים למילחמה

בסוף השבוע התפרסמו בכמה יומונים דוחות על מילחמת-הלבנון על אופן קבלת ההחלטות, על המטרות האמיתיות של המלחמה ועל התנהגות הממשלה וצה"ל. למעשה, מאשרים דוחות אלה את הטענות שהעלה "העולם הזה" בראשית המלחמה ובמהלכה.

שקר 7:

הצגת "התוכנית

הקטנה"

במוצאי שבת, 5.6.82, בישיבת ממשלה שנערכה בביתו של בגין, הציגו שרון ורפול לפני השרים את "התוכנית הקטנה". הם דיברו על מלחמה שתמשך בין 12 ל-24 שעות ותכלול את דרום לבנון בלבד.

למעשה היה זה שקר, שזכה לשיתוף-פעולה מצד מנחם בגין, שירע מהם מימרי הגיוס של צה"ל, ומהן מטרותיו המדיניות של שרון. בגין רמז לשרים על כוונותיו: "יודעים איך מלחמה מתחילה, ולא יודעים איך היא נגמרת." הוא אמר. השרים אישרו

צה"ל ללבנון, הציגו בגין ושרון לפני מנהיגי המערך את "התוכנית הקטנה". הם שיקרו גם לפרס, רבין וחבריהם, כפי ששיקרו קודם לכן לממשלה. גם לאנשי המערך הם סיפרו על מיבצע שייארך 24 שעות, לעומק של 40 קילומטרים.

למעשה, ירעו אנשי-המערך שמ שקרים להם. ערב לפני כן תיאר פרס לפני חבריו במערך את "התוכנית הגדולה", ואמר שזו המלחמה שישראל פותחת בה.

שקר 10:

"שיטת הסלאמי"

כתשע ישיבות הממשלה שהת-קיימו בשבוע הראשון למלחמה, ביקשו שרון ורפול את אישור הממשלה לפעולות שנועדו לשרת את "התוכנית הגדולה", כשהם מטעים את השרים לחשוב שמדובר בשיפור עמדות במיסגרת "התוכנית הקטנה". כל הסימנים מורים כי הטעיית הממשלה נעשתה בעצה אחת עם בגין.

שקר 11:

בגין מרמה את

הכנסת

בריון בהצעת אייאהמון שהציגה סיעת חר"ש אמר בגין בשם הממשלה, כי ברגע שיושג קו 40 הקילומטרים תופסק כל לחימה. באותה שעה כבר חרג צה"ל מקו זה בכמה מקומות, ולא היה ברעתו של בגין להפסיק את הלחימה עד שתוגשם "התוכנית הגדולה", כפי שהעידה התנהגותו עד להתחלת אוגוסט.

השקר הגדול: הודעה מול תוכנית

בין הודעת הממשלה על מלחמת-הלבנון ובין תוכנית-המלחמה של המטכ"ל יש סתירות בולטות. להלן הודעת הממשלה והתוכנית הצבאית. זו בצד זו:

תוכנית המיבצע

- להשמיד את המחבלים ומיתחמיהם בלבנון.
- לנתק את כביש ביירות-דמשק.
- להרחיק את הסורים מאזורי-השפעה בלבנון.
- בניקר בגיזרה המיזרחית.
- לאפשר לפלאנגות להשתלט על מערב-ביירות.

הודעת הממשלה

- ממשלת ישראל החליטה להטיל על צה"ל את המשימה להוציא את כל ישובי הגליל מסוחר האש של הטרוריסטים המרוכזים. הם, מיפקדותיהם ובסיסיהם. בלבנון.
- שם המיבצע: שלום הגליל.
- בעת ביצוע החלטה זו, אין לתקוף את הצבא הסורי, אלא אם הוא יתקוף את כוחותינו.
- מדינת-ישראל מוסיפה לשאוף לחתימת חוזה-שלום עם לבנון עצמאית, תוך שמירת שלימותה הטרטוריאלי.

כל הסימנים מורים כי הודעת הממשלה היתה שיקרית, והכוונה היתה להוציא לפועל את תוכנית-המיבצע הצבאית, שכונתה בשם הצופן "אורנים" (אחרי-כך שונה השם במיצויות ראש-הממשלה ל"מיבצע שלום הגליל"). היקף הגיוס של המילואים, מריסת הכוחות, התקדמותם בשטח, וההפרות החוזרות ונישנות של הפסקת-האש - כל אלה נועדו להשיג את מטרות התוכנית הצבאית.

שקר 1:

שלום הגליל

לכאורה, נועדה המלחמה להבטיח את שלום-הגליל. למעשה, היא נועדה להשיג מטרות מדיניות של אריאל שרון ושל מנחם בגין. בראיון לידועות אחרונות הודה אריאל שרון השבוע, כי הוא שאף מלכתחילה להפר את הפסקת-האש שהושגה עם אש"ף 11 חודשים לפני שהתחילה המלחמה. הוא ראה בהסכם זה "ביטוי לחולשת הממשלה".

שקר 2:

עילת המלחמה

לכאורה, היתה ההתנקשות בשגריר

הכינוב הגדול: 26

שקר 12:

איכה דאמור?

ביום שבו נאם בגין בכנסת, התכנסה ועדת-החקירה הביטחון. השר שרון הציג ביצ על המקום במפה שבו נמצא צה"ל, אך הכחיש שצה"ל נמצא בדאמור, אחרי שנשאל על-ידי ח"כ אחרי מרדכי גור. שרון שיקר, וגור אמר לחבריו שמשקרים להם.

שקר 13:

לא נגד הסורים

למחרת ההצבעה בכנסת, שכה הצביעה מפלגת-העבודה אמון בממשלה, נפגשו ראשי מפלגת העבודה עם בגין, כדי להזהירו ממלחמה בסורים. בגין הבטיח לראשי האופוזיציה שאין שום חלטה להילחם בסורים. כבר למחרת היום התחילה המלחמה בסורים. זאת היתה בלתי נמנעת, בהתחשב באופן ההתקדמות של צה"ל.

מיבצע מוגבל וקצר, שהתפתח למלחמה כוללת וארוכה.

שקר 8:

מיכתב לרגן

ביום שבו פתחה ישראל במלחמה שיגר בגין שדר לנשיא ארצות-הברית רונלד רגן, ותיאר את סיבלם של תושבי-הצפון המופצעים כסיבת המיל-חמה. למעשה, עשתה ממשלת ישראל כל דבר שהיה ביכולתה לעשות, פעם אחרי פעם, כדי שישובי הצפון יופצצו, ותהיה לה עילה לפלוש ללבנון. מנחם בגין הזמין - בלי מרכאות - הפצצה על ישובי הצפון, ואחר-כך שפך דימעות-תנין על גורלם...

שקר 9:

מסבנים את

האופוזיציה

ביום הראשון 6.6.82, שבו פלש

במערך התקפי, ואפילו לא הגנתי. היא פשוט היתה בלבנון, בלי שרוב הרכב הקרבי המשוריין יהיה מאוייש.

שקר 5:

צידון לא בתוכנית

לקראת סוף מאי הציג אריאל שרון את תוכנית המלחמה לפני ראשי המערך ואמר להם, כי כיבוש צידון אינו נכלל בתוכנית המלחמה. שרון שיקר.

שקר 6:

לא ייפגעו אזרחים

ערב המלחמה הציג רפול לפני הממשלה את תוכנית ההפצצה שתגרה את אש"ף לפעולה, שבטיקבותיה יפלוש צה"ל ללבנון. הוא אמר לשרים כי לא ייפגעו כלל אזרחים בפעולה. למעשה, לא היתה אפשרות למנוע פגיעה באזרחים, והם נפגעו בפעולת חיל-האוויר.

הפנים יוסף בורג, ושאל אותו כמה עור צריכים למות מהפצצות קטיושות בקריית-שמונה. למעשה, לא נפגע איש מהפצצת קטיושות בגבול הצפון במרוצת 11 החודשים שקדמו למלחמה. אילמלא החליטה הממשלה לפתוח במלחמה - אולי יכול היה הצפון להיות שקט לגמרי עד היום.

שקר 4:

תשתית המחבלים

אחד הנימוקים למלחמה, שעליהם חזרו שוב ושוב, וגם שרון חזר עליו כמה פעמים השבוע, היה הצורך להרוס את "תשתית המחבלים" שאימה על ישראל.

על-פי המיספרים שמסר דובר צה"ל, היתה לאש"ף אוגדה אחת בלבנון, לפי הפירוט הבא: שני גדודי טנקים - בסך הכל 80 טנקים, רובם מיושנים, שלושה גדודי חרמ"ש - בסך הכל 120 שיריוניות וחל"מים, ואגד ארטילרי, וכן יחידות חי"ר. נגד כוח זה הפעיל צה"ל, על-פי מקורות שונים, כוח גדול ממנו פי חמש או פי שש: "תשתית המחבלים" המאיימת גם לא היתה מוכנה לקרב ולא נמצאה

הישראלית בלונדון עילה להתחלת המלחמה. למעשה, היו מנחם בגין, אריאל שרון ורפאל איתן מוכנים להאחז בכל עילה. מיבצע אורנים (התוכנית הגדולה) הוכן בנובמבר 1981 והוצג ברצמבר, חודש לאחר מכן. מאותו רגע ואילך ראו בגין, שרון ורפול בכל פיגוע הודמנות נאותה להתחיל במלחמה.

בפעם הראשונה הם רצו להתחיל במלחמה בסוף ינואר '82, אחרי חדירה של אנשי אש"ף מירדן. אחר-כך הם רצו לתקוף במארס '82, לפני פינוי ימית. בפעם השלישית הם רצו לתקוף בהתחלת אפריל, אחרי ההתנקשות ביעקב סימנטוב בפאריס. בפעם הרביעית הם הפציצו בלבנון ב-21 באפריל, אך אש"ף לא הגיב. בפעם החמישית תקפה ישראל ב-9 במאי, אך אש"ף הגיב בוהירות. בפעם השישית, אחרי ההתנקשות בארגוב, נבנעו גם השרים המתונים בממשלה, והמלחמה התחילה.

שקר 3:

אימת הקטיושות

בישיבת הממשלה שבה הוחלט על המלחמה, התפרץ שרון כלפי שר-